

Hovedet, var den nuværende Konsejlspræstident. Han erklærede den Gang som Landstingsmand, at han ikke kunde indse, at der vilde komme noget ud af denne Lov. Hvad han sagde, er nu sket. — Endvidere erklærede det kongelige Sundhedskollegium, at den offentlige Prostitution virker befordrende paa Hædeligheden. Jeg haaber, at den ærede Minister er enig med det kongelige Sundhedskollegium i, at den virker befordrende paa Hædeligheden, den ærede Minister holder sig jo til sine Autoriteter og sine sagtyndige. Endvidere erklærede det kongelige Sundhedskollegium, at den virker stærkt paa Udbredelsen af de veneriske Sygdomme. Man forsikrede os den Gang om, at nu skulde man blive fri for denne Sygdom, for Staten holdt Kvinderne rene, sagde man, man kunde sikkert gaa derhen i disse Huse. Men det var jo Bedrag. Man vidste blot ikke, at man bedrog. Men der er adskillige, som ere gaaede ind i disse Huse i Tillid til, at der kunde de gaa hen i fuldstændig Sikkerhed, der vare de fri for Smitte. Og saa har man bedraget dem og paaført dem Sygdom. Det er det, man har gjort. Dette Utugtens Træ er saa stort og saa vældigt, at selv om man ikke har Hejmdals Dine, kan man se det ud over det hele Land. Man ser alle disse tusind Fugle, hvorom den ærede Justitsminister talte. De sidde i dette Træ, og nedenunder ligge de titusind Dyr, hvorom det ærede Medlem fra Bejle (Falkenstjerne) talte. De ligge i Skyggen af dette Træ og vilde blive aldeles ustyrlige, dersom Fuglene fløj væk. Men jeg siger, at i saa Henseende skulle vi alligevel ikke frygte, hverten for Fuglene eller for Dyrene, som man har villet stræmme os med. For det er kun Fantasi. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Bejle, der er Teolog, kom ind paa dette. Han hufkede nemlig paa Johannes Abenbaring paa Den Patmos, hvor han saa den store Støge, og saa alt det, der kom frem i Kristenheden, og saa Fyrsterne i Kristenheden bringe hende deres Guld for at holde hende oppe, og saa deres Stræl for, at det skulde lykkes at omskyrte den store Støges Slot. Det hufkede det ærede Medlem paa, og derfor blev han forstrækket for dette Billede. Men fordi han tænkte paa dette Billede, har jeg sat et andet Billede imod. Og er der nogen af de sagtyndige, som sige, at vi skulle holde paa dette, fordi det gør Nytte i sanitær Henseende? Saa ingen Naabe. Nu erklære de med opreist Binde — jeg har før læst Ordene op, de findes i Rigsdagstidenden — at det skal man slet ikke holde paa. Men saa siges der, at da der er en hel Del Mennesker, som ikke have Raad til at gifte sig, og der

ogsaa er andre Grunde, skal Staten holde paa denne Indretning, for det er en meget god Indretning. Det siger en saadan sagtyndig som Overlægen ved Vestre Hospital foruden flere andre stærke Ord i sin lille Bog. Jeg har læst Ordene op, og de findes i Tidenden. Det er det, hvorved man vil forsvare den offentlige Prostitution. Og saa siger man ogsaa, det er for de raa Matrosers Skyld og for de udannede Soldaters Skyld, som komme fra Landet her ind, og for de raa Haandværkssvendens Skyld. Nej, nej, nej, det ligger et andet Sted. Læg Mærke til Afstemningerne omkring i de andre Lande, i Norge og i England. Hvem stemte der for Prostitutionen? Det var de store, de fremragende. Det var dem, der tales om i Abenbaringen, der boiede med den store Støge. De ville altid bringe deres Guld til hendes Hus og derved opretholde hende tillige med alle hendes Damer. Læg Mærke til det, læg Mærke til alle de Angreb, der kom frem i London og Kristiania. De, der holdt paa det, hvad var det for Klaser? Tror man, at det var for at staffe de stakkels fattige Sypiger, som man siger, en lille Ekstrafortjeneste? Det var ikke Grunden, det var kun en Skingrund, men Mændene have indrettet det, fordi de have sagt, at de ville have det saaledes. Derfor have de indrettet det, og derfor have de holdt paa det baade her og andetsteds, det er Sandheden, og det skal siges, saa at det kan komme ud, og man kan se igen, hvorledes det er. Men jeg er meget glad ved Forslaget. Disse Indvendinger, der bleve gjorte af det største Mindretal sidste Gang, viste jo ikke andet, end at de vare enige med os om at lægge Øksen ved Roden af Træet. Det var det største af Mindretallene enigt i, men de vare kun uenige med os om, hvordan Øksen skulde lægges. Undet bestaar Uenigheden ikke i, og derfor maa de naturligvis gaa med os i Dag. Derom kan der ikke være Spørgsmaal, og naar Folketinget har vedtaget det, saa kan jeg forsikre dem om, skønt de ikke behøve denne Forsikring, mine Herrer, men det ville De vide, det staar i det aabne Brev, som blev underskrevet af 264,000 Mennesker, at der bliver stor Glæde i de tusind Hjem over Folketinget, som i Dag har hugget Træet om, for deres Vedkommende. Lad saa de andre i det andet Ting paatage sig Ansvar for, hvad de gøre. Om de ogsaa lægge det til Side, det skulle vi ikke bryde os om; den Sag er saa god og saa stor, at den skal nok komme til at gaa igennem, det er jeg overbevist om. Og naar først Folketinget og bagefter Landstinget erklærer sig for det, saa vil den højt-